

Det, der bestaar.

Vor Guds Ord bestaar evindeligt. (Ej. 40, 8).

Vandre værdig.

Jeg formaner eder derfor, jeg, den fangne i Herren, at I vandre værdig den Kaldelse, med hvilken I blev kaldede. (Ef. 4, 1.)

Øvet er en Vandring, en Omgangelse, det kan ikke være eller blive anderledes.

Dette gælder ogsaa et Guds Barns, en Kristens, Liv her i Verden.

Vort Liv leves i Forhold til os

selv, til vor Gud og til andre Mennesker.

Det leves i Forhold til Familie, Slægtninge, Venner og fremmede.

Og det leves i Forhold til Krossjælfende og til vantrø Mennesker, i Forhold til baade gode og onde.

I alle disse Forhold gælder Pauli Formaning: vandre værdig!

Men ikke saadan at forjaa, at vi skal paataage os, hvad man i Almindelighed forstaa ved Værdighed.

Nej, Paulus skriver . . . værdig den Kaldelse, med hvilken I blev kaldede.

Hvad er det da for en Kaldelse, Apostelen henviser til?

Flere Udtalelser forud i samme Brev viser klart, hvilken Kaldelse han mener.

„Han har udvalgt os i ham (Kristus) for Verdens Grundlæggelse til at være hellige og ulastelige for hans Naam, idet han i Kærlighed forudbestemte os til Sønnedskaarelse hos sig ved Jesus Kristus“ (Kap. 1, 4, 5).

„ . . . at kende, hvilket det Gaaed er, som han kaldte eder til, hvilken hans Kross Kjærligheds Rigdom er iblandt de hellige.“ (Kap. 1, 18).

Disse Udtalelser er tilstrækkelige til at vise, at den Kaldelse, Paulus henviser til, er Kaldelsen til at være Guds Børn og hvad dermed følger.

Værdig denne Kaldelse! — Det er værdigt for Kongebørn og overhovedet for Mennesker af høj Værd at være imaalige, egenmættige, iffinninge, forjængelige, forhøjstelsjuge osv.

Og Guds Børn er mere end Kongebørn, saa lige Ting er endnu i højere Grad værdige for os.

Men Paulus viser for øvrigt forjættelsen af det ovennævnte Ord, hvori den værdige Vandring skal bestaa.

Han siger — „med al Ydmyghed og Sagtmodighed, med Langmodighed, saa I bære over med hverandre i Kærlighed.“

Ydmyghed har sin Grund i Kjærlighed af egen Ufuldkommenhed, den tænker ringe om egne Fortjenester.

Og den ser med et venligt Øje paa Broderens gode Egenskaber, Fortrinligheder og Fortjenester.

Der er næppe noget, der skæder et Guds Barn saa godt, og er det saa værdigt som Ydmyghed.

Thi — for det første kender det jo sin egen Synd og Ufuldkommenhed, og det kender, at dets bedste Evner ikke forligger til at erhverve Guds Velbehag.

Det kender, at hvad det er, det er det af Guds Naade, det er det, fordi det uden egen Fortjeneste er kaldet dertil.

Og i Forhold til andre? — Lad være, han har Fortrin, som han ikke er blind for — som Paulus —, saa hører han Herren spørge: Hvad har du, som du ikke har modtaget?

Andre har saa faaet en anden Naadegave; men hver har modtaget sit af Herren.

I Sandhed — et Guds Barn, som nogenlunde har forjaaet sin Kaldelse, kan ikke være hovmodigt!

Det er ydmygende at være et Guds Barn, men det er ogsaa herligt, fordi Gud giver den ydmyge Naade.

Og Ydmyghed er ikke alene gavnlig for Mennesket selv, men skædeligt og værdigt i alle de Forhold, vi ovenfor har nævnt.

Vi dere nævner Paulus Sagtmodighed og Langmodighed.

Ogsaa disse Egenskaber har vi jærlig Brug for i vort Forhold til andre Mennesker.

Ydmyghed berøver ikke Mennesket Modet, men den forædler det; den giver det fagt Mod og det Mod, der holder ud i Længden.

Sagtmodighed er Fremfuleheds Modfættning, derfor skriver Paulus ogsaa andetsteds om at hjælpe en fejlsende Broder til Rette med „Sagtmodigheds Naad.“

Ydmyghed hjælper os til at bødsumme os selv og andre ret, Sagtmodighed giver os Evne til at optræde rigtigt over for andre, selv fejlsende Brødre.

Langmodighed styrker Haabet, saa et Menneske ikke i Forjættelse opgiver Arbejdet for en god Sag.

„Gud taalte med stor Langmodighed Bredens Nar“ (Rom. 9, 22), det har han gjort mange Gange, og det gør han den Dag i Dag.

Men vi maa slutte.

Tænk saa blot paa det, Læser: Værdig den Kaldelse, med hvilken vi er kaldede!

Med al Ydmyghed og Sagtmodighed, med Langmodighed, saa vi fordrager hverandre i Kærlighed.

Hvilken Betjødning en saadan værdig Vandring vil have baade inden for Guds Menighed til at bevare Mandens Enhed i Fredens Vaand.

Og en saadan Vandringens Betjødning udadtil kan ikke godt burdes for højt.

Jødernes Indflydelse.

(Judeend)

Der synes at være en mærkelig Overensstemmelse mellem det gamle Testaments Lære om, at Jøderne er Guds udvalgte Folk, og de historiske Begivenheder, som foreligger siden den Tid, da Jøderne blev spredt over hele Verden og som til at se som et fremmed Folk blandt fremmede, uden nogen Sinde helt at gaa op i disse. Historien viser, at Jøderne altid har været en Torn i Øjet paa de Folk, som mishandlede og forfulgte dem, men for de Nationer, som viste Venlighed mod dem og behandlede dem som de andre Statsborgere, har de i mangfoldige Tilfælde været en stor Hjælp og Støtte.

Jødernes Historie siden Jerusalem's Odelæggelse, og siden Folket blev spredt over hele Kloden, er en idelig Gentagelse af dette. De Jødelige, som har forfulgt Jøderne baardelt, er saa at lige altid ramt af en eller anden Straffedom, medens Lykke, Fremfærd og Udvikling paa alle Omraader er blevet de Folk til Del, der har givet dem et hjem og et Til til at leve deres eget Liv uforstyrret. Vort eget Fædreland, Danmark, et af de første Gange i Verden, der gav Jøderne fuld Borgerskab, afgiver et Eksempel paa dette, medens Rusland, hvor Jødeforsølgelserne helt ind i dette Aarhundrede har gaaet i Svang i et frygteligt Omfang, afgiver et fuldgældigt Bevis for det omvendte. Det er en Kendsgerning, hvis Sandhed endog de lærde er tilbøjelige til at indrømme. Gennem de folkelige Formuer, som Jøderne kontrollerer, kommer de til at spille en langt større Rolle i den historiske Udvikling end der vilde tilkomme dem, selv om de var et lamlet Folk, der boede i deres eget Land.

Profesør Jeremiah W. Jenks, Lærer i Økonomi og Politikk ved Cornell Universitet har nylig udtalt, at det er de jødiske Finansmand, som har forhindret, at de Forenede Stater blev indviklet i en odelæggende Krig med Japan, medens de paa den anden Side gjorde det muligt for Japan at føre en sejrrig Kamp mod Jødernes gamle Krossjælfende Rusland, ved at forlignen Japan med de fornødne Krigsmaal.

Det var en Straffedom, der overgik Rusland for dets Mishandling af Jøderne. Krigen blev i Virkeligheden ført for Jødernes, ikke for Japanernes egne Venge, selv om Japanerne bagefter maa forrente og tilbagebetale Naanet. Paa den anden Side har de Forenede Stater til alle Tider vist sig gæstfærligt mod det landflygtige Folk. I New York er der flere Jøder, end der er i selve Jerusalem. De jødiske Pengeskrifter vilde ikke tillade en Krig mod de Forenede Stater, og da de behersker Verdens Pengemarked, er de i Stand til at forhindre den ved simpelthen at nægte Laan til de Magter, som vilde begynde en saadan Krig. Den gammeltestamentlige Lære om guddommelig Straf for dem, der gør ondt, og guddommelig Belsønning for dem, der gør godt, endog i mange Blevener mere virkeliggjort i det jødiske Folk end blandt nogen anden Nation, og netop dette giver en Bekræftelse paa, at Betegnelsen af Jøderne som Guds Gjenstandsfolk ikke er en blot og bar tom Betegnelse. „Ugebladet“.

„at kende, hvilket det Gaaed er, som han kaldte eder til, hvilken hans Kross Kjærligheds Rigdom er iblandt de hellige.“ (Kap. 1, 18).

Disse Udtalelser er tilstrækkelige til at vise, at den Kaldelse, Paulus henviser til, er Kaldelsen til at være Guds Børn og hvad dermed følger.

Værdig denne Kaldelse! — Det er værdigt for Kongebørn og overhovedet for Mennesker af høj Værd at være imaalige, egenmættige, iffinninge, forjængelige, forhøjstelsjuge osv.

Og Guds Børn er mere end Kongebørn, saa lige Ting er endnu i højere Grad værdige for os.

Men Paulus viser for øvrigt forjættelsen af det ovennævnte Ord, hvori den værdige Vandring skal bestaa.

Han siger — „med al Ydmyghed og Sagtmodighed, med Langmodighed, saa I bære over med hverandre i Kærlighed.“

Ydmyghed har sin Grund i Kjærlighed af egen Ufuldkommenhed, den tænker ringe om egne Fortjenester.

Og den ser med et venligt Øje paa Broderens gode Egenskaber, Fortrinligheder og Fortjenester.

Der er næppe noget, der skæder et Guds Barn saa godt, og er det saa værdigt som Ydmyghed.

Thi — for det første kender det jo sin egen Synd og Ufuldkommenhed, og det kender, at dets bedste Evner ikke forligger til at erhverve Guds Velbehag.

Det kender, at hvad det er, det er det af Guds Naade, det er det, fordi det uden egen Fortjeneste er kaldet dertil.

Og i Forhold til andre? — Lad være, han har Fortrin, som han ikke er blind for — som Paulus —, saa hører han Herren spørge: Hvad har du, som du ikke har modtaget?

Andre har saa faaet en anden Naadegave; men hver har modtaget sit af Herren.

I Sandhed — et Guds Barn, som nogenlunde har forjaaet sin Kaldelse, kan ikke være hovmodigt!

Det er ydmygende at være et Guds Barn, men det er ogsaa herligt, fordi Gud giver den ydmyge Naade.

Og Ydmyghed er ikke alene gavnlig for Mennesket selv, men skædeligt og værdigt i alle de Forhold, vi ovenfor har nævnt.

Vi dere nævner Paulus Sagtmodighed og Langmodighed.

Ogsaa disse Egenskaber har vi jærlig Brug for i vort Forhold til andre Mennesker.

Ydmyghed berøver ikke Mennesket Modet, men den forædler det; den giver det fagt Mod og det Mod, der holder ud i Længden.

Sagtmodighed er Fremfuleheds Modfættning, derfor skriver Paulus ogsaa andetsteds om at hjælpe en fejlsende Broder til Rette med „Sagtmodigheds Naad.“

1,000 NYE HOLDERE

TIL „DANSKEREN“

Inden den 1ste Januar 1912.

For at dette Tal kan naas, har vi besluttet at give en værdifuld Præmie til enhver ny Holder.

Enhver, der inden 1. Januar, 1912 tegner Abonnement paa „Danskere“ med \$1.50 som Forskudsbetaling, vil faa Bladet tilsendt fra den Tid, Bestillingen indløber og indtil 1. Jan. 1913. Altsaa frit til Nytaar. Desuden har han Valget imellem følgende Præmier — frit tilsendt:

<p>Præmie Nr. 1: 6 smukke Billeder i Farvetryk, Landskaber — Folkelivsbilleder — Frugtstykker — Størrelse 16x20 Tommer.</p> <p>Præmie Nr. 2: En selvskræpende Saks. Den samme, vi i 2 Aar har brugt som Præmie til Holdernes fulde Tilfredshed.</p> <p>Præmie Nr. 3: Danmarks kort for Hjemmet. Størrelse 22x26 Tommer. Trykt i 5 Farver, med Jernbaner, Byer, Plantager, Kirker, Herregaarde o.s.v.</p>	<p>Præmie Nr. 4: „Livet i Lys“, Fortællinger af Ernst Evers til de 3 Troens Artikler. 241 Sider i Helshirtsbind. En udmærket Bog.</p> <p>Præmie Nr. 5: 2 Dusin fine importerede Brevkort. Heraf 12 forskellige Kort med Bibeltekst og 12 assorterede Prospekter fra „det skønne Danmark“.</p>
---	---

Foruden ovenstaaende smukke Præmier til Holderne udloves følgende værdifulde og nyttige

Præmier til Abonnentsamlere:

<p>For 3 nye Holdere: Fru Helene Hempels Kogebog og Husholdningsbog. En økonomisk og praktisk Haandbog for Husmødre. 289 Sider, trykt paa godt Papir, smagfuldt udstyret og indbunden.</p> <p>For 5 nye Holdere: Bunyans „Pilgrim's Progress“. Engelsk Udgave. Pragtbind med Guldsmit foroven. En Mængde fine Illustrationer.</p>	<p>For 10 nye Holdere: Bunyans „En Pilgrims Vandring“ Illustreret Pragtudgave paa Dansk i Kvartoformat. En Pryd for ethvert Kristen-Hjem.</p> <p>For 15 nye Holdere: Aschenfeldt-Hansens „Illustreret Kirkehistorie for Menigheden.“ Oktavformat. 2 store smukke Bind.</p> <p>For 25 nye Holdere: Dæchels Bibelværk. 6 Solide Bind. Dette velkendte Værk behøver ingen Anbefaling.</p>
---	---

Naar det fastsatte Antal nye Holdere med Aarskontingent fra hver er modtaget, sendes den tilsvarende Præmie frit til Samleren.

SAMFUNDSFOLK — UNGE OG GAMLE,

som har Øje for Bladvirksomhedens Betydning — og Hjertet paa rettet Sted — lad os nu tage fat med forenede Kræfter og „flytte vore Teltpæle længere ud“. Arbejdet lykkes i Fjor; det kan lykkes ogsaa i Aar.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE.

Built on Honor

Mayer Honorbilt Skole Sko er tykke, stærke og varige — de „holder som Jern“, gjør dobbelt saa lang Tjeneste som andre Sko og koster ikke mere. Skoleskoene med dobbelte Læder Teer — vanskelige at slide ud — Saaler og Overdele er af extra seigt, modstandskraftigt Læder.

Mayer HONORBITL SKOLE OG PIGER SKO

Er kundesikker, passer perfekt og er komfortabel. Alle størrelser og Farver.

ADVARSEL — Sø efter Mayer Fabrikmærket paa Skoen. Hvis Deres Handelsmand ikke kan forsyne Dem, skriv til os.

Vi laver Mayer Honorbilt Sko for herrer, damer og børn, indbefattet de „Loving Lady“ og „Special Merit“ Brande; ogsaa „Vermis Cushion“ og „Martha Washington“ Comfort Sko.

F. Mayer, Boot & Shoe Mfg. Co., Milwaukee, Wis.

Fabrik Mærket

Se efter Fabrik Mærket paa Skoen.

Milk Pails are cleanest when scoured with

Old Dutch Cleanser

Grease and scum disappear like magic. No kind of dirt escapes it. It is hygienic and cleans the unseen dirt leaving your pails, pans and dairy utensils „sweet, clean and sanitary. Safest because it contains no caustic, alkali or acid. Will not injure the hands.

Old Dutch Cleanser is the best all round cleanser known. You can find lots of things for it to do about the farm. Try it, next time you clean harness, metal, etc., — see how it helps to work quicker and easier.



Many Uses and full Directions on Large Sifter-Can 10c

naar vi lynger: „Dor jalig er den lille Flok, som Jesus kendes ved.“ Men Jesus var nu ikke forsmøjet med en lille Flok. Han befalede sine Disciple at gaa ud. Sællere vilde de sikkert have siddet i et lille værelse, gudfrygtigt Selskab og talt om Verdens Daarlighed osv.

Hvad hjælper det, vi prædiker om, at Verden skal omvende sig og tro, naar Verdens Børn ikke er til Stede? Vi har nu her i Portland prædiker i tyve Aar og længere, og vi er lige langt med Hensyn til at vinde Verden for Jesu. Hvorfor? Naar det med Menighederne i Chicago: Siloams, Golgatha, Gethsemane? og Menighederne i næsten alle Stæder, hvor vi ikke har Synagoge? Det er Prædikerens Skyld, siger der. Nej, Lære Læser, det er vor Fremgangsmaades Skyld. Der er ikke noget, som drager Verden hen til Jesus. Guds Kommer til mig,“ siger Jesus, „uden Jøderne, som mig udfendte, drager ham“. Gud Fader almægtige, Gimmels og Jordens Stader. Vi maa have disse materielle Ting ind med, som Jøderne har skabt ved Sønnen. Ellers drager Verden dem, som staa og halter til begge Sider, dem, som er døbt og løst, er underligt og konfirmerede. Men vi maa tage fat. Her ved Siden af os er en jødisk Kirke, kun nogle saa Kar gammel, med 200 ydende Medlemmer. Vi har kun 20. Hvorfor? Svenskerne har inden for Menigheden ikke nogen Guldtab, men som Apostlene en fælles Kasse eller Hjelpeforening. Og nu har hele Augustana synoden med dens Formand i Spidsen besluttet, at Hjelpeforeningen skal være en Samsundssag. Jeg talte i Vincosa med en svensk Præst (Pastor Knocks) om denne Sag. „Vi maa, vi maa,“ sagde han, „ellers tager Djævelen vort Folk“. Sandelig, han var en Mand, der var fyldt af Guds Ord og Naad. Men vil Anden og Ordet ikke vejde os i alle Ting? De i vort Samsund som stiller sig uden for denne Sag er, hvor slemt det end lyder: Snobber, det er, de inoebber Guds Ord og Naad af, og lig „Christian Science“ gør alt til Naad. Men det vil ende lig C. Science i bare Nød. Det siger jeg ikke af Ondskab, fære Brødre, men for det bedste.

Dermed følger Konstitutionen fra Ebenezer Menighed, Chicago, en Menighed, som i Sandhed staa paa Guds Ords og Naads Grund. Vi maa i denne Sag vaage og bede, ja, det maa vi i alle Ting. Vi maa, som Paulus siger i Gæfdebrevet, inden for Guds Gusholdning, som blev oprettet i Tidernes Fjælde, forene alt i Himmel og paa Jord. Lad os ikke lig Misjourianerne og den norske Synode sætte vor Lære eller Mening over Skriften. Saa er vi igen paa samme Stade, som Kirken var, da Gud i sin Naade brugte Martin Luther til at reformere den og sætte den paa Skjæppe Kristus.

Tag fat, Lægemænd, det er dog jærlig eder, som skal føre denne Sag frem. Og De, Olsen, som De ogsaa og vær med os.

Hjertelig Gilsen.

J. Scott.

Love

for Ebenezer danske ev.-luth. Menigheds Synagoge i Chicago, Illinois, og dertil hørende Begrævelseskæbe. (3 Udtag.)

Dptagelse i Foreningen § 2.

Medlem af denne Forening kan

enhver blive, som tilhører Ebenezer danske ev.-luth. Menighed, samt enhver anden, der de sidste tre Maanedes har vist Interesse for Menigheden, jævnlig besøgt dens Guds-tjenester eller Meder, vil underordne sig Foreningens Love, og som saadan af Foreningens Bestyrelse kan anbefales. Optagelsen sker ved et Foreningsmøde. Der stemmes af Sebler, og to Trediedels Majoritet af de tilstedeværende Medlemmers Stemmer skal være nødvendigt for Optagelse.

§ 3.

Om nogen, der er udgaaet af Foreningen, atter ønsker at blive Medlem, kan saadant ske, men vedkommende behandles da ganske som et nyt Medlem. Dog, hvis han stod til Resistance uden særdeles trange Naar, har han først at betale sin Gæld til Foreningen, før han kan genoptages.

Medlemsbidrag.

§ 4.

Medlemsbidraget er 25 Cents om Maanedet til Sygeforsikring og 10 Cents for hvert Kvartal til et Reserverfond, hvoraf Foreningens løbende Udgifter betales — Værefort o. l. — samt Maanedsbidrag for saadanne Medlemmer, der paa Grund af trange Naar er bleve ude af Stand til at yare nævnte Bidrag. Hvad Reserverfondet maatte indeholde over \$25.00, anvendes i Synagogenes Interesse efter dens nærmere Bestemmelse.

§ 5.

Som Indtrædesbidrag betales \$1.00 samtids med første Maanedsbidrag, altsaa tilsammen \$1.25. Indtræder baade Mand og Hustru samtids i Foreningen bliver deres fælles Indtrædesbidrag reduceret til \$1.50, altsaa tilsammen